

ای زمین

صبحم زینا قمار در وقت
در بزمین لطف همین
پر تو باره باره حورشید
مکاز حش و ضیاء
که سیدار
در دریا جزیره آر گلار است
گامی انحراف شاعرانه روایت

ای زمین

ای زمین

زمین کجوف

اگر که روح زندی داری

بدر راه در آتین داری

کم گری و گری بر از آن نیست

نظم از با تو زمین زیباست

ای زمین

ای زمین

نهاد آنم

زندگی در ستاره چگونه است

میت آبخا

بیره دگره و حقیق و دریا

وین هم آتس که در دل میت

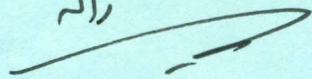
این هم آتس که در دل میت

x x x

غم و ساد در آرزو بندی

لعل ادب ۱۹۹۲

مراله

ای زمین

~~~~~

صبح دم ،

زیر شاخه های درخت ،

روی سبزینه^۱ لطیف چمن ،

پرتوپاره پاره^۲ خورشید ،

می درخشد چنان که پنداری ،

روی دریا، جزیره های طلاست .

x

x

ای زمین ،

ای زمین ،

زمین شگرف ،

ای که روح زمردین داری

ابدی راه راستین داری

که گریز و گزیری از آن نیست ،

لحظه ای با تو ، زیستن زیباست .

x

ای زمین ،

ای زمین ،

نم دانم

زندگی در ستاره ها چون است -

هست آنجا ؟

سبزه و کوه و جنگل و دریا

غم و شادی و آرزومندی

وین همه آتشی که در دل ما ست

این هم آتشی ، که در دل ما ست ؟؟

x x x

ژاله

لندن اوت ۱۹۹۲